

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ה"ת 13-03-714 הלוי נ' מדינת ישראל

12 מרץ 2013

לפני כב' השופטת מיכל ברק נבו

1

המבקש

משה הלוי

נגד

המשיבה

מדינת ישראל

7

החלטה

8

סימנתי מסמכים שהוגשו לי במהלך הדיון על ידי המשטרה בחותמתי וחתימתי.

9

בתום מתן החלטתי האיר המבקש כי לא הקפדתי על המינוחים הנכונים ועל ההבחנה בין "מחשב" לבין "חומר מחשב", במובן זה שלא מוחזק המחשב שלו אלא מוחזק חומר המחשב שלו. למען הסר ספק ובלא קשר לשימוש בטרמינולוגיה כזו או אחרת לאורך החלטתי להלן, הכוונה בכל החלטה לתפוסים אשר הוזכרו בתגובת המדינה, לרבות התיקון שהוסף בתחילת הדיון היום (דיסק קשיח המסומן ד.ב.ד 4.29.8.12, ד.ב.ד 5.29.8.12, ד.ב.ד 6.29.8.12 ו-ד.ב.ד 7.29.8.12).

15

רקע

16

המבקש שלפני חשוד בכך שנכנס למערכת "נט המשפט" של בתי המשפט והוריד ממנה, בין היתר, מסמכים שלא היה רשאי לעיין בהם, קל וחומר לא היה רשאי להעתיקם, כדוגמת מסמכים מתוך תיקים הסגורים לציבור, תיקים שהתנהלו בדלתיים סגורות, וכיוצא באלה.

20

במסגרת חיפוש שנערך בביתו נתפסו, בין היתר, הכוננים הקשיחים של מחשבי המבקש. הכוון היה תפוס בידי המשטרה פרק זמן לא מבוטל (מאז אוגוסט 2012). בשלב מסוים, פנה המבקש לבית המשפט בבקשה להחזיר לו את חומר המחשב. כב' השופטת מרגולין דנה בבקשה והתירה להאריך את התפיסה עד ליום 28.2.13 וכן נתנה הוראות מסוימות בנוגע להערכת חלק מחומר המחשב עבור המבקש.

26

המבקש הגיש ערר על החלטה זו. כב' השופט קאפת, במענה לטענת המשטרה כי היא מבקשת באותה הזדמנות להאריך ב-180 יום נוספים את התפיסה, העיר כי הארכת תוקף תפיסת חומר שנתפס אגב חיפוש הוא בסמכות בית משפט השלום ובהחלטתו מיום 3.3.13 הוסיף כי "חבל שהבקשה הוגשה לי 24 שעות לפני תום תקופת ההחזקה".

31

הבקשה שלפני

32

הבקשה שלפני הוגשה באותו יום והיא בקשת המבקש, אשר דרש להחזיר לידינו את החפצים שתפוסים בידי המשטרה ובהם מחשב וחומרי מחשב אשר נתפסו ביום 29.8.12.

35

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ה"ת 714-03-13 הלוי נ' מדינת ישראל

12 מרץ 2013

תגובת המשיבה

בתגובתה ציינה המשיבה כי החומר נחוץ לה לשם ביסוס כתב אישום שהיא סבורה כי יש מקום שיוגש כנגד המשיב, שעניינו אותן פרשיות של פריצה לאתר "נט המשפט" ופרשיות נלוות, הכוללות עבירות של פגיעה בפרטיות, שיבוש מהלכי חקירה וחדירה לחומר מחשב לשם ביצוע עבירה אחרת.

תגובת המבקש

המבקש הגיב לתשובת המדינה והעלה טענות רבות, ביניהן - טענה לפיה משחלפו 180 הימים הקבועים בפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969 [הפקודה], לא ניתן עוד להאריך את תוקף התפיסה בדיעבד; טענה כי המחשב שלו הוא מחשב של מוסד, כהגדרתו בסעיף 32(ב) לפקודה, ומאחר שמדובר בתפיסה של מחשב השייך למוסד וכן חדירה לחומר מחשב (כהגדרתה בסעיף 4 לחוק המחשבים), מוגבלת תפיסה של מחשב מוסדי בהתאם לאמור באותו סעיף ל-48 שעות. טוען המבקש כי המחשב שלו היה, לפיכך, תפוס בידי המשטרה שלא כדין במשך תקופה של 4 ימים, עד שהמשטרה הגישה בקשה להארכת תוקף. נוסף על כך, טוען המבקש כי המדינה אינה נותנת לו להיות נוכח בשעת ביצוע פעולות שונות במחשבו, בניגוד להוראות הדין, מאחר שחיפוש במחשב - ככל חיפוש - מחייב נוכחות בעל הנכס, ובמקרה זה בעל המחשב. הוא טוען לכך שהחיפוש נערך ללא עדים וטוען שצו החיפוש (אותו נתתי אני) אשר התיר למשטרה לבצע את החיפוש במחשב שלא בנוכחות עדים לא מנומק.

תשובת המדינה

נציגי המדינה לא ידעו לומר בתוך כמה זמן יוגש כתב אישום, אם בכלל, אך ציינו כי הענין נמצא בדיונים בפרקליטות מחוז חיפה, מזה כחודש וחצי. לענין העדר נוכחות של המבקש בשעת החיפוש במחשב הסבירו נציגי המדינה כי הנוכחות תחשוף שיטות פעולה של יחידת המחשב והסברים נוספים המופיעים לעיל ואליהם אתייחס גם להלן.

דיון והכרעה

שמעתי את טענות הצדדים, כפי שהופיעו בכתב ונאמרו בדיון לעיל (ולא על כולן חזרתי בדברים אלה), ועיינתי בחומר שהוגש לי. המשטרה הגישה, כאמור, חומר ראיות מתוך התיק (אותו סימנתי). המבקש הגיש פסיקה.

ראשית - לטענת המבקש כי משחלפו 180 הימים הקבועים בסעיף 35 לפקודה לא ניתן להאריך עוד את תוקף התפיסה: אמנם, כפי שהעיר גם השופט קאפח, ראוי היה שהמשטרה תגיש בקשה להארכת התוקף של התפוסים מבעוד מועד. שמעתי את טענת המשטרה כי סברה שהשופט קאפח ידון בענין זה, ומאחר שבקשתה אליו הוגשה בטרם חלפו 180 הימים - סברה כי היא פועלת בתוך התקופה שקבע החוק. מדובר בתקלה שנפלה בידי המשטרה, ואולם - בית המשפט רשאי להאריך

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ה"ת 714-03-13 ה'תשס"ג מדינת ישראל

12 מרץ 2013

1 את התקופה הקבועה בסעיף 35 לפקודה גם בדיעבד, לאחר שחלפה התקופה, ו"אין מקום לוותר על
2 אינטרס ציבורי אך בשל מחדל הרשויות" [בש"פ 998/05 פפיסמדוב נ' מדינת ישראל (20.3.05)].

3
4 משכך, עצם המחדל אינו מונע אפשרות הארכת התפיסה אם האינטרס הציבורי מחייב זאת. לפיכך,
5 יש לבדוק האם האינטרס הציבורי אכן מחייב הארכת משך תפיסת החומר.

6
7 לכאורה, תשוד המבקש בעברות חמורות. החקירה הסתיימה אך טרם נתקבלה החלטה בדבר
8 העמדתו של המבקש לדין. אם יוגש נגדו כתב אישום - המחשבים התפוסים הם הבסיס לכתב
9 האישום והם מהווים "הראיה הטובה ביותר". שמעתי מפי נציגי המדינה כי המחשב המקורי חשוב
10 על מנת להוכיח את הטענות של המדינה, על מנת להראות כי לא נמחקו או נשתלו במחשב דברים
11 שלא היו בו קודם, וכיוצא באלה. שוכנעתי, אם כן, כי מדובר ב"חפץ שעשוי לשמש ראיה בהליך
12 שיפוטי" ולא ניתן בשלב זה, עד החלטה בשאלה אם יוגש כתב אישום, להחזיר את המחשב המקורי
13 לידי המבקש.

14
15 שאלת העתקת החומר מהמחשב של המבקש לדיסקים שרכש לשם כך הוכרעה, כך הבנתי, על ידי
16 כב' השופטת מרגולין ועל החלטה זו הוגש ערר לכב' השופט קאפח אשר קבע דיון המשך לענין זה
17 בתחילת חודש אפריל, אם לא יצליחו הצדדים להגיע להסכמות.

18
19 שמעתי את טענות המבקש בנוגע לפגיעה בזכויותיו בשל כך שלא ניתנת לו האפשרות להיות נוכח
20 בשעת העתקת חומר המחשב מהדיסק המקורי שלו לדיסק החלופי שהביא. נציגי המדינה הסבירו כי
21 הליך ההעתקה עשוי לחשוף שיטות בהן משתמשת היחידה, שהם אינם סבורים כי יש מקום לחושפן
22 בפני המבקש, שהינו מומחה בתחום המחשבים. עוד הסבירו, כי מדובר בהליך ממושך, אשר אורך
23 שעות רבות, ואין לאפשר למבקש זה לשהות במעבדת המחשבים של המשטרה במהלך כל אותן
24 שעות, בפרט נוכח מומחיותו וטיב העברות בהן הוא תשוד. עוד הוסיפו, כי נוכחות כזו תוליד
25 התדיינות אינסופית בינם לבין המבקש על כל מסמך שיבקשו למחוק.

26
27 הסוגיה אינה פשוטה. עיינתי ברע"פ 770/07 הלוי נ' יאח"ה (31.10.07) ובדברי בית המשפט העליון
28 שם. בית המשפט באותו מקרה דחה את בקשת רשות הערעור של המבקש וקבע כי הפתרונות
29 שהוצעו שם שומרים כראוי על האיזון בין זכויותיו של המבקש (שהוא גם המבקש כאן) לאינטרס
30 הציבורי שבשימור הראיה, אינטרס אשר עלול להפגע באם יועבר הדיסק הקשיח עצמו לידי המבקש.
31 הפתרון שהוצע באותו מקרה על ידי בית המשפט המחוזי, ואשר עליו סמך ידו בית המשפט העליון,
32 היה אחד משניים: העתקת כל החומר אשר על הדיסק הקשיח של המבקש, שישאר ברשות המשטרה
33 וינתן העתק לרשות המבקש, כאשר ההעתקה תעשה בנוכחות מומחה מטעמו של המבקש, אם ירצה
34 בכך; או העתקת כל החומר המצוי על הדיסק הקשיח על ידי המשטרה, בנוכחות מומחה מטעם
35 המבקש וחתירתו יחד עם בא כוחו על התחייבות כי מדובר בהעתק מדויק ומתאים למקור וכי לא

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ה"ת 714-03-13 הלוי נ' מדינת ישראל

12 מרץ 2013

1 יעלה טענות שאין התאמה בין הדיסק המקורי להעתקתו. ואולם, באותו מקרה נחשד המבקש בכך
2 שפרסם שמה של מתלוננת בניגוד לצו אסור פרסום. החשדות כנגד המשיב במקרה שלפני קשורים
3 בעצם החזקת חומר שאסור לו להחזיק, על פי טענת המדינה, ואופן השגת אותו החומר. השוני בין
4 החשדות, גם מבחינת ההיקף וגם מבחינת טיבם, כאשר במקרה שלפני מדובר בחשדות שיורדים
5 עמוק לשורש היכולות המחשוביות של המבקש והאופן שהוא עושה בהן שימוש, מצדיקים לדעתי,
6 התייחסות שונה להעתקת החומר במקרה שלפני. מקובל עלי כי המדינה תוכל להחזיק במחשב של
7 המבקש לפרק זמן מוגבל נוסף, תוך שהיא מוסרת לידי העתקות שהיא ביצעה, אף שלא בנוכחותו.
8 ברור, כי המקור, קרי: המחשב של המבקש, נותר ללא שינוי וללא פגיעה ובשלב מתקדם יותר, אם
9 כך יוחלט, יוכל המבקש לקבל גם חומרים נוספים מעבר לאלה שהמטרה, בהתאם לשיקול דעתה
10 בנקודת זמן זו, מחליטה להחזיר לו. מובהר, כי כל חומר שאינו קשור בחשדות נגד המבקש אמור
11 להיכלל בתוך מה שיועתק עבור המבקש ויוחזר לו.

12
13 עם זאת, נראה לי שהאיזון בין זכויותיו של המבקש לקבלת קניינו, ובין האינטרס הציבורי
14 שבחקירת העברות והגשת כתב אישום במקרה המתאים, ימצא בהגבלת פרק הזמן שבו ניתן
15 להחזיק את המחשב בטרם הגשת כתב אישום. שמעתי, כי החומר הועבר לפרקליטות לפני כחודש
16 וחצי. נראה לי כי פרק זמן נוסף של 45 יום, בהתחשב בכך שפגרת הפסח חלה בתקופה זו, הוא פרק
17 זמן סביר לקבלת החלטה על ידי הפרקליטות. אם לא כך הדבר - יש להניח שבתוך תקופה זו תוכל
18 הפרקליטות לנסח בקשה מפורטת ומנומקת יותר, ככל שיהיה צורך להוסיף ולהחזיק בתפוסים טרם
19 הגשת כתב האישום. עם זאת, יש לעשות מאמץ להחליט אם יוגש כתב אישום, ואם כן - להגישו -
20 בתוך פרק הזמן האמור.

21
22 שמעתי את טענותיו הנוספות של המבקש, אך לא מצאתי כי יש מקום להתייחס לכל אחת ואחת,
23 למשל טענתו בדבר העובדה שעקרון הפומביות גובר על הזכות לפרטיות או טענתו כי איסור פרסום
24 אינו שווה לאיסור איום או העתקה. טענות אלה תבחנה, מן הסתם, בתיק העיקרי, אם יוגש כתב
25 אישום.

26
27
28 ניתנה והודעה היום א' ניסן תשע"ג, 12/03/2013 במעמד הנוכחים.

מיכל ברק נבו, שופטת